Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), judecător Negurița Veaceslav Dosarul nr. 3r-345/26 (2-26041353-02-3r-26052026)

D E C I Z I E

30 iulie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Besedovschi Nicolae împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 11 mai 2026, în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Besedovschi Nicolae împotriva Agenției Naționale pentru Sănătate Publică cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 1 aprilie 2026, reclamantul Besedovschi Nicolae s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale pentru Sănătate Publică prin care solicită:

*1. Anularea procesului-verbal de măsurare a nivelului de zgomot din data de 10.03.2026, ora 22:00, efectuat în dormitorul apartamentului *****;*

2. Constatarea nulității absolute a acestuia, întrucât măsurarea a vizat nivelul de zgomot generat de un utilaj tehnic amplasat ilegal sub dormitor;

3. Excluderea procesului-verbal din circuitul probator, cu consecința imposibilității utilizării acestuia ca probă de către orice persoană sau instituție;

4. Obligarea pârâtului la comunicarea oficială și integrală a procesului-verbal către reclamant;

5. Constatarea încălcării drepturilor fundamentale ale reclamantului, prin efectuarea unor măsurări netransparente și utilizarea acestora împotriva sa;

6. Încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 10 martie 2026, ora 22:00, reprezentanții pârâtului au efectuat măsurări ale nivelului de zgomot în locuința reclamantului,

situată direct deasupra unui punct termic. Reclamantul a permis accesul în locuință și s-a aflat inițial la fața locului. Cu toate acestea, în momentul efectuării măsurărilor, reclamantul a fost îndepărtat din dormitor, fiind privat de posibilitatea reală de a observa și verifica procedura.

În aceste condiții, consideră că măsurarea a fost realizată unilateral și netransparent. Procesul-verbal rezultat, nu a fost comunicat reclamantului, nu a fost pus la dispoziția acestuia pentru verificare, nu a putut fi contestat, este utilizat de S.A. Termoelectrica împotriva reclamantului.

Astfel, subliniază că un act administrativ care îl privește direct este folosit împotriva sa fără a-i fi fost comunicat, iar participarea reclamantului a fost pur formală.

A relatat că deși prezent inițial, acesta a fost exclus ulterior din încăperea unde s-au efectuat măsurările, fiind privat de posibilitatea de a observa procedura, a verifica condițiile, a formula obiecții.

Consideră că, o participare formală este echivalentă juridic cu lipsa participării, ceea ce duce la nulitatea actului administrativ.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 11 mai 2026, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ formulată de către Besedovschi Nicolae împotriva Agenției Naționale pentru Sănătate Publică cu privire la anularea/constatarea nulității Procesului-verbal nr. 77 din 10 martie 2026, în temeiul art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) Cod administrativ.

S-a explicat reclamantului Besedovschi Nicolae, că declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceiași acțiune.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 14 mai 2026, Besedovschi Nicolae a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 11 mai 2026 prin care a solicitat admiterea recursului și casarea integrală a încheierii contestate, cu remiterea cauzei la rejudecare pentru examinare în fond.

În motivarea cererii de recurs a invocat partea recurentă că instanța de fond a declarat în mod neîntemeiat acțiunea inadmisibilă, reținând eronat că actele și concluziile emise de Agenția Națională pentru Sănătate Publică/Centrul de Sănătate Publică Chișinău nu ar produce efecte juridice și că reclamantul nu ar fi demonstrat existența unui drept vătămat.

În opinia recurentului, procesul-verbal și concluziile administrative contestate sunt utilizate de S.A. „Termoelectrica” și de autoritățile sesizate pentru a justifica menținerea în funcțiune a instalației termice amplasate sub apartamentul său și pentru a respinge solicitările privind efectuarea unor noi verificări ori adoptarea măsurilor de

remediere. Prin urmare, acestea ar produce efecte juridice și factuale continue asupra dreptului său la sănătate, la respectarea domiciliului și a vieții private, precum și asupra dreptului la un mediu locativ sigur și sănătos.

A susținut că locuiește într-un apartament situat direct deasupra unui punct termic și a unui elevator de pompare a agentului termic, exploatate de S.A. „Termoelectrica”, iar funcționarea acestora generează zgomot permanent, vibrații structurale și frecvențe joase, afectându-i sănătatea și condițiile normale de trai. Deși a sesizat în repetate rânduri Agenția Națională pentru Sănătate Publică, Centrul de Sănătate Publică Chișinău, Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică și S.A. „Termoelectrica”, autoritățile nu ar fi investigat complet circumstanțele semnalate.

Recurentul a invocat încălcarea dreptului său la participarea efectivă în cadrul procedurii administrative, motivând că, deși inițial a fost prezent la efectuarea măsurărilor, ulterior a fost îndepărtat din încăperea în care acestea se desfășurau. Totodată, nu i-ar fi fost comunicate integral procesul-verbal, documentația tehnică, metodologia aplicată, condițiile exacte de funcționare a instalației și datele tehnice rezultate din măsurări. Din acest motiv, nu ar fi putut verifica obiectivitatea investigațiilor, formula obiecții tehnice și solicita consemnarea observațiilor sale, fiind încălcate, în opinia sa, garanțiile participării, contradictorialității și dreptului la apărare.

A mai afirmat că măsurările efectuate de autoritatea sanitară nu sunt concludente și nu reflectă condițiile reale de exploatare a instalației, deoarece au fost realizate la o temperatură exterioară de aproximativ 14°C, în afara perioadei de funcționare intensă a sistemului termic și fără ca utilajul să fie pus în regim de sarcină maximă. Verificările nu ar fi fost efectuate inopinat, iar conectarea și deconectarea utilajului depindeau de participarea gestionarului sursei de zgomot, împrejurare care, în opinia recurentului, putea influența regimul de funcționare al instalației și rezultatele măsurărilor. Solicitările sale privind efectuarea unor măsurări repetate, pe timp de iarnă, în regim nocturn și în condiții de sarcină maximă nu ar fi fost examinate efectiv.

De asemenea, recurentul a susținut că autoritatea sanitară s-a limitat la măsurarea zgomotului ambiental, fără a efectua o evaluare vibroacustică completă. Nu ar fi fost analizate vibrațiile mecanice transmise prin planșeu și pereți, frecvențele joase, caracterul tonal și repetitiv al zgomotului, precum și efectele cumulative ale funcționării permanente a utilajului asupra spațiului locativ și a sănătății sale. În opinia sa, natura tehnică și structurală a sursei impunea o investigație specializată, iar lipsa acesteia nu permitea autorității să excludă existența unei atingeri aduse drepturilor reclamantului.

Partea recurentă a mai invocat aplicarea eronată a normelor sanitare privind nivelul admisibil al zgomotului. A remarcat că, în cazul zgomotului produs de pompele sistemelor de încălzire și de alte instalații tehnice similare, limitele generale

trebuie reduse cu 5 dB(A), însă din actele contestate nu rezultă că autoritatea ar fi aplicat această corecție. Autoritatea nu ar fi indicat metodologia utilizată, limitele concrete avute în vedere și calificarea sursei de zgomot, tratând zgomotul produs de instalațiile de pompare ca pe un zgomot ambiental obișnuit.

Totodată, a susținut că autoritatea a aplicat un cadru normativ necorespunzător naturii reale a sursei, întemeindu-și concluziile pe Hotărârea Guvernului nr. 181/2019, fără a examina caracterul tehnic și permanent al zgomotului, transmiterea vibrațiilor prin structura clădirii, legalitatea amplasării instalației și conformitatea acesteia cu normele tehnice actuale. În acest context, a invocat existența unei contradicții între concluziile ANSP/CSP Chișinău, potrivit cărora nivelul zgomotului s-ar încadra în limitele admisibile, și răspunsurile Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, din care ar rezulta că amplasarea punctului termic și a utilajelor de pompare sub încăperile locative este incompatibilă cu normele tehnice actuale, în special cu prevederile Codului practic CP G.04.13:2016.

Recurentul a relevat că răspunsul S.A. „Termoelectrica” nr. 79/3515 din 23 martie 2026 confirmă amplasarea utilajului în subsolul imobilului, direct sub spațiul său locativ, precum și funcționarea permanentă a nodului elevator. În opinia sa, constatarea că instalația funcționează în regim normal și nu prezintă defecțiuni tehnice nu echivalează cu legalitatea amplasării acesteia, conformitatea cu normele sanitare actuale sau inexistența vibrațiilor și a impactului negativ asupra locuinței.

A mai susținut că nu a fost verificată existența avizelor și autorizațiilor necesare, conformitatea actuală a instalației, eventualele modificări tehnice operate ulterior și respectarea normelor moderne de protecție împotriva zgomotului și vibrațiilor. Instalația ar funcționa în baza unui proiect elaborat în anul 1982, conform normativelor aplicabile la acel moment, fără ca autoritățile să fi efectuat o reevaluare tehnică actuală.

În aceste condiții, recurentul a considerat necesară administrarea unei expertize tehnice judiciare independente, care să stabilească legalitatea amplasării și conformitatea actuală a instalației, existența eventualelor modificări tehnice, nivelul vibrațiilor structurale și al zgomotului transmis prin construcție, precum și impactul funcționării utilajului asupra sănătății și spațiului său locativ. Declarând acțiunea inadmisibilă, instanța de fond ar fi împiedicat administrarea unei probe decisive și examinarea efectivă a fondului litigiului.

În drept, recurentul și-a întemeiat criticile pe prevederile Codului administrativ referitoare la stabilirea completă și obiectivă a stării de fapt, legalitate, participarea persoanei la procedura administrativă și accesul la controlul judecătoresc, precum și pe art. 20, 28 și 36 din Constituție, art. 6 § 1, art. 8 și art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. A conchis că existența efectelor indirecte și continue ale actelor contestate justifică examinarea acțiunii în fond, motiv pentru care a solicitat casarea încheierii contestate și remiterea cauzei spre rejudecare.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra recursului depus în prezenta cauză, însă pînă la data examinării cauzei intimatul - Agenția Națională pentru Sănătate Publică nu a depus nicio referință.

Admisibilitatea recursului:

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanţe şi ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*".

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul*".

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată*".

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) a emis încheierea recurată la 11 mai 2026. Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de Besedovschi Nicolae la 14 mai 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, recurentul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 al Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Besedovschi Nicolae, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*”.

Alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*”.

Astfel, actele cauzei atestă că, între reclamantul Besedovschi Nicolae și „Termoelectrica” S.A. există un litigiu legat de cauzarea zgomotului de către elevatorul de pompare a agentului termic ce se află în subsolul blocului unde locuiește reclamantul.

Recepționând plângerea, „Termoelectica” SA a încheiat cu ANSP un contract (oneros) de prestare a serviciilor nr. 281 din 5 februarie 2026 (f.d. 13), iar la 10 martie 2026, specialiștii s-au prezentat la domiciliul reclamantului și cu permisiune sa, au efectuat măsurări.

Prin procesul-verbal nr. 77 din 10 martie 2026 s-a stabilit că nivelul de zgomot din apartamentul reclamantului nu depășește limitele legale (f.d. 11).

Prin adresarea din 17 martie 2026, reclamantul a fost informat despre rezultatele măsurării nivelului zgomotului în apartamentul său, indicând că „Prezenta notă are un caracter informativ și reflectă rezultatele evaluării de către specialiștii CSP” (f.d. 14).

În dezacord cu procesul-verbal nr. 77 din 10 martie 2026, la 1 aprilie 2026, reclamantul Besedovschi Nicolae s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de contencios administrativ.

Prima instanță, prin încheierea din 11 mai 2026, a declarat inadmisibilă acțiunea de contencios administrativ înaintată de Besedovschi Nicolae împotriva Agenției Naționale pentru Sănătate Publică cu privire la anularea/constatarea nulității Procesului-verbal nr. 77 din 10 martie 2026, în temeiul art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) Cod administrativ.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 14 mai 2026, Besedovschi Nicolae a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

În condițiile cauzei, Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată încheierea instanței de fond din 11 mai 2026, din considerentele ce succed.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, *persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.*

Potrivit art. 3 Cod administrativ, *legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.*

Potrivit art.5 Codul administrativ, *activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.*

Conform art.7 Codul administrativ, *autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acţionează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.*

În conformitate cu prevederile art. 8 Cod administrativ, *regimul de putere publică reprezintă ansamblul competenţelor prevăzute de lege în vederea realizării sarcinilor autorităţilor publice, care le conferă posibilitatea de a se impune cu forţă juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice.*

Art.10 alin.(1) Cod administrativ, prevede că *actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.*

Instanța relevă că actul administrativ, ca orice act juridic, reprezintă o manifestare de voință făcută în scopul de a produce efecte juridice.

Astfel, actul administrativ reprezintă forma juridică principală a activității autorităților administrației publice.

În conformitate cu art.17 Cod administrativ, *drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*.

Subsecvent se remarcă că, în sensul Codului administrativ, prin persoană vătămată se înţelege orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în

termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate şi grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum şi organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor şi intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate.

Titularul interesului legitim este persoana ale cărei interese sunt nu doar de fapt, ci şi protejate printr-o normă legală.

Interesul legitim se referă la poziţia juridică faţă de administraţie. Vătămarea drepturilor persoanei se produce, mai întâi, prin faptul că dreptul sau interesul său legitim *este nemijlocit lezat prin actul administrativ emis de autoritatea publică*.

Astfel, pentru a intenta o acţiune în judecată, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor exigenţe precum ar fi respectarea procedurii prealabile, competenţei jurisdicţionale, existenţa împuternicirilor şi a capacităţii procesuale etc.

Instituirea exigenţelor de admisibilitate nu urmăresc restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condiţiile legii, ci exclusiv instaurarea unei ordini juridice indispensabile circuitului constituţional prevăzut în art. 20 din Constituţie, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecţia drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părţi.

Pentru ca un interes să devină un drept subiectiv este necesar ca el să apară în cadrul unui raport juridic care să creeze, în temeiul legii, o obligație în sarcina subiectului.

De aceea, în cazul în care un interes nu apare în cadrul unui raport juridic, urmează să intervină o prevedere legală pentru ca un astfel de interes să poată fi ocrotit în justiție.

Astfel încât, este absolut cert consacrat că, depunerea unei acțiuni în contencios administrativ, urmează să fie însoțită de dovada incontestabilă atât a interesului, cât și a apartenenței de drept în promovarea acțiunii, iar dreptul vătămat cât și interesul legitim trebuie să fie *real*, *actual* și *personal*, ceea ce la caz nu se atestă.

Completul judiciar consideră că prin cerințele reclamantului, prin care se pretinde *anularea procesului-verbal de măsurare a nivelului de zgomot din data de 10 martie 2026, ora 22:00, efectuat în dormitorul apartamentului* *****, nu se contestă un act administrativ individual în sensul Codului administrativ, susceptibil de control judecătoresc în procedura contenciosului administrativ.

În acest sens, Colegiul reține că Procesul-verbal nr. 77 din 10 martie 2026, prin care specialiștii Centrului de Sănătate Publică Chișinău au consemnat rezultatele măsurării nivelului de zgomot efectuate în apartamentul reclamantului și au constatat că valorile înregistrate nu depășesc limitele admisibile, nu reprezintă un act administrativ individual în sensul art. 10 alin. (1) din Codul administrativ. Or, prin întocmirea acestui proces-verbal, autoritatea nu a dispus naşterea, modificarea sau stingerea unui raport juridic de drept public și nu a impus reclamantului obligații noi, interdicții ori sancțiuni cu caracter individual, ci s-a limitat la consemnarea unor

constatări tehnice rezultate în urma măsurărilor instrumentale efectuate la fața locului.

Potrivit art.39 alin.(2) Codul administrativ, *orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.*

În conformitate cu prevederile art.189 alin.(1) din Codul administrativ, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.*

În conformitatea cu art. 207 alin. (1) şi alin. (2) lit. e) Cod administrativ, *(1) Instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.*

În temeiul art. 11 alin. (1) Codul administrativ, *actele administrative individuale pot fi:*

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 20 Codul administrativ, *dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.*

În acest sens, instanța de recurs mai reține că prin conținutul său, procesul-verbal contestat nu cuprinde o manifestare unilaterală de voință a autorității publice, exercitată în regim de putere publică și destinată să producă nemijlocit efecte juridice față de reclamant, ci constituie un înscris tehnic constatator, cu funcție informativă și probatorie. De altfel, măsurările au fost efectuate în temeiul contractului oneros de prestare a serviciilor nr. 281 din 5 februarie 2026, încheiat între S.A. „Termoelectrica” și Agenția Națională pentru Sănătate Publică, iar prin nota comunicată reclamantului la 17 martie 2026 s-a precizat expres că aceasta are caracter informativ și reflectă rezultatele evaluării realizate de specialiștii Centrului de Sănătate Publică.

Mai mult, reclamantul nu a demonstrat existența unei vătămări concrete, actuale și personale a unui drept sau interes legitim protejat de lege, în sensul art. 17 din Codul administrativ. Pretinsa afectare a dreptului la sănătate, la respectarea domiciliului și a vieții private, precum și la un mediu locativ sigur și sănătos nu rezultă nemijlocit din procesul-verbal contestat, ci este pusă de reclamant pe seama funcționării instalației termice amplasate în subsolul blocului locativ. Or, procesul-

verbal nr. 77 din 10 martie 2026 nu autorizează amplasarea ori funcționarea instalației respective, nu dispune menținerea acesteia în exploatare și nu respinge vreo solicitare a reclamantului privind înlăturarea sursei de zgomot, ci consemnează exclusiv rezultatele tehnice ale măsurărilor efectuate la o anumită dată și în anumite condiții.

Prin urmare, între conținutul procesului-verbal și vătămarea drepturilor fundamentale invocate nu există o legătură juridică directă și nemijlocită. Faptul că înscrisul este utilizat de S.A. „Termoelectrica" sau de alte instituții pentru susținerea poziției lor nu transformă eventualele consecințe factuale ori probatorii într-o vătămare produsă printr-un act administrativ individual. Eventuala atingere adusă drepturilor reclamantului ar putea deriva din funcționarea instalației, din inacțiunea autorităților competente sau dintr-un eventual refuz de adoptare a măsurilor solicitate, însă nu din simpla consemnare a rezultatelor unor măsurări tehnice.

Suplimentar celor reținute, Completul judiciar apreciază ca neîntemeiate argumentele recurentului potrivit cărora procesul-verbal ar fi utilizat ulterior de S.A. „Termoelectrica" sau de alte instituții pentru susținerea propriilor poziții, nu îi conferă, prin ea însăși, natura juridică a unui act administrativ individual. Eventualele consecințe probatorii sau factuale rezultate din folosirea înscrisului de către terți nu echivalează cu efectele juridice nemijlocite cerute de art. 10 alin. (1) din Codul administrativ. Valoarea probantă, corectitudinea metodologiei, caracterul reprezentativ al măsurărilor și conformitatea concluziilor tehnice pot fi contestate și apreciate în cadrul procedurii în care procesul-verbal este invocat ca probă, însă asemenea aspecte nu transformă înscrisul constatator într-un act administrativ susceptibil de anulare pe calea acțiunii în contestare.

În materia contenciosului administrativ, determinant nu este modul în care destinatarul percepe conținutul unei comunicări, ci existența unei manifestări de voință a autorității publice care să individualizeze situația juridică a persoanei și să producă prin ea însăși efecte juridice obligatorii.

Or, în speță, procesul-verbal nr. 77 din 10 martie 2026 nu conține o asemenea manifestare de voință. Acesta nu soluționează o cerere a reclamantului, nu stabilește drepturi sau obligații în sarcina sa, nu autorizează funcționarea instalației termice, nu dispune menținerea acesteia în exploatare și nici nu interzice reclamantului exercitarea vreunui drept, ci consemnează exclusiv rezultatele unei operațiuni tehnice de măsurare a nivelului de zgomot, efectuate la o anumită dată și în anumite condiții.

În consecință, Colegiul reține că nemulțumirea reclamantului față de metodologia aplicată, condițiile în care au fost efectuate măsurările, lipsa examinării vibrațiilor structurale ori caracterul pretins neconcludent al rezultatelor privește exactitatea și forța probantă a înscrisului, iar nu legalitatea unui act administrativ individual susceptibil de anulare în temeiul art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Prin urmare, în lipsa unui act administrativ individual și în absența demonstrării unei vătămări concrete, actuale și personale a unui drept ori interes legitim protejat de

lege, Completul judiciar constată că reclamantul nu poate revendica încălcarea unui drept în sensul art.17 din Codul administrativ, fiind incidente dispozițiile art.207 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ privind inadmisibilitatea acțiunii în contencios administrativ.

În aceste condiții, Completul judiciar concluzionează că prima instanță a apreciat corect natura juridică a procesul-verbal nr. 77 din 10 martie 2026 și, în mod întemeiat, a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Besedovschi Nicolae, motiv pentru care recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 11 mai 2026.

În lumina celor expuse, Completul judiciar reiterează că, partea reclamantă nu a demonstrat respectarea întrunirii standardului de dispunere a dreptului acordat prin lege, de revendicare în procedura administrativă și în cadrul unui proces de contencios administrativ a încălcării – prin activitatea administrativă a autorității publice pîrîte Agenția Națională petru Sănătate Publică, în sensul prevederii legale înserate la art. 17 coroborat cu prevederea art. 189 alin. (3) din Codul administrativ.

Completul judiciar remarcă că, legislația contenciosului administrativ conține în dispozițiile sale nu doar norme de drept substanțial, ci și norme de drept procedural, rațiunea instituirii acestora constând în natura specifică a litigiilor în materie de contencios administrativ, care impune o procedură specifică de sesizare a instanțelor judecătorești, de soluționare a cauzelor, aceasta fiind în mare parte diferită de procedura civilă obișnuită.

Mai mult, instituirea condițiilor de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ nu poate fi interpretată ca o restrîngere a accesului liber la justiție, ci reprezintă o garanție a exercitării acestuia în conformitate cu rigorile legii și cu respectarea principiului securității raporturilor juridice.

Prin urmare, argumentele invocate de partea recurentă referitoare la pretinsa încălcare a accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil nu pot fi reținute, or acestea nu sînt susținute de circumstanțele cauzei și de cadrul normativ aplicabil.

Astfel, raportând normele de drept sus-indicate circumstanțelor cauzei, Completul judiciar, reieşind din dispoziţiile art. 207 alin. (2) lit. e) în coroborare cu art. 39 alin. (2), art. 17 şi art. 189 alin. (1) şi alin. (2) Cod administrativ, atestă că, sesizarea instanţei de judecată de către orice persoană care în opinia sa revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice, fie prin refuzul autorităţii administrative de a soluţiona în termenul legal o cerere, implică existenţa obligatorie a două condiţii, şi anume, existența vătămării unui drept subiectiv recunoscut de lege a reclamantului şi vătămarea dreptului său să fie cauzat printr-un act administrativ, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

În sensul Legii, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin acţiunea înaintată în judecată, în conţinutul căreia urmează a fi arătată

vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. art. 17, 39 şi 189 Cod administrativ de „drept vătămat” şi de „încălcarea unui drept al său” *se referă la drepturi subiective concrete*, fiind excluse aşa numitele drepturi prin ricoşeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum şi acţiunile populare (*actio popularis*).

Raportând la caz, cadrul legal precitat, Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ constată că, reclamantul nu a indicat şi nu a demonstrat în mod concludent existenţa unei vătămări reale, actuale şi personale a unui drept subiectiv ocrotit de lege, care să fi fost produsă prin activitatea administrativă.

Completul judiciar specializat reiterează că, accesul la procedurile de contencios administrativ poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (*Guerin contra Franţei, 29 iulie 1998, § 37*). Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie aplicate (*Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33*). Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conţinutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Completul judiciar din cadrul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 11 mai 2026, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către Besedovschi Nicolae.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 11 mai 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii: Bostan

Angela

Ghedrovici
Nicolae